

Vi er mennesker (*alt.* Frihedens fe)

Frihedens fe har skjult sig i vinden.
Hun varmer, en brise så flygtig og øm.
Når vi med stress og rødme på kinden,
ser syner, ser krise og flygtningestrøm,
så viser hun os i en smuk frihedsdrøm
at vi er mennesker.

Ildhuens gnist har liv hos de fleste.
Den gløder, men flammen er farlig og blå.
Tror vi at tvang kan løse det meste,
så lad os nu alle ansvarligt forstå
at frihed er vigtig, og tænk derfor på
at vi er mennesker.

Grumhedens bid gør ondt, i det dunkle.
De unge kan trues og segne og dø.
Vi vil dog helst se stjernerne funkke,
få sået og høstet, se egne med hø.
Lad feen få stivnede smil til at tø
for vi er mennesker.

Fortidens tro er ej til at vække,
selv Enøje sover, hans tider er slut.
Nu er der støj, profeter på række,
så ørerne får sig et svidende trut.
Men guder og feer er ikke forbudt
for vi er mennesker.

Frihedens smag kan ændres i grunden,
som kaffe med mælk, som danskvand og vin.
Når vi får øl og latter i munden
og synger fra hjertet med halsbrands sordin,
så øver vi os i en fin disciplin:
At være mennesker.